

॥६॥ कस्मिंश्चिन्निमित्ते केनचिल्लक्षणेन कालधर्ममृत्युं हृदिन्यस्यज्ञात्वा ॥७॥८॥९॥ १० ॥ स्वर्गभूतस्य स्वर्गं ब्रह्मलोकं भूतस्य प्राप्तस्य ॥ ११ ॥ त्रिभुवनश्रेष्ठं तृतीये भुवने भूत्वपदापेक्षया तृतीयब्रह्मलोके श्रेष्ठं हिरण्यगर्भमित्यर्थः ॥ यद्वा त्रिष्वपि भुवनेषु श्रेष्ठमित्यर्थः ॥ १२ ॥ क्षुत्पिपासेऽनुगेयस्यसः ॥ १३ ॥ १४ ॥ स्वशरीरं त्वया

एवं वर्षसहस्राणिसमतीतानिसुव्रत ॥ राज्यं कारयतो ब्रह्मन्प्रजाधर्मेण रक्षतः ॥ ६ ॥ सोहं निमित्ते कस्मिंश्चिद्विज्ञाता युर्द्विजोत्तम ॥ कालधर्मं हृदिन्यस्य ततो वनमुपागमं ॥ ७ ॥ सोहं वनमिदं दुर्गमं गपक्षिविवर्जितं ॥ तपश्चर्तुं प्रविष्टोऽस्मि समीपे सरसः शुभे ॥ ८ ॥ भ्रातरं सुरथं राज्ये अभिषिच्य महीपतिं ॥ इदं सरः समासाद्य तपस्तप्तं मया चिरं ॥ ९ ॥ सोहं वर्षसहस्राणि तपस्वीणि महावने ॥ तस्मात्सुदुष्करं प्राप्तो ब्रह्मलोकमनुत्तमं ॥ १० ॥ तस्येमे स्वर्गभूतस्य क्षुत्पिपासे द्विजोत्तम ॥ बाधेते परमे वीर ततो हं व्यथितेन्द्रियः ॥ ११ ॥ गत्वा त्रिभुवनश्रेष्ठं पितामहमुवाच ह ॥ भगवन् ब्रह्मलोको यं क्षुत्पिपासा विवर्जितः ॥ १२ ॥ कस्यायं कर्मणः पाकः क्षुत्पिपासानुगोत्पद्यते ॥ आहारः कश्च मे देव तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ १३ ॥ पितामहस्तु मामाह तवाहारः सुदेव ज ॥ स्वादूनि स्वानि मांसानि तानि भक्षयन् नित्यशः ॥ १४ ॥ स्वशरीरं त्वया पुष्टं कुर्वता तप उत्तमं ॥ अनुसरोहते श्वेतन कदाचिन्महामते ॥ १५ ॥ दत्तं ते स्तिसूक्ष्मोऽपि तप एव निषेवसे ॥ तेन स्वर्गगतो वत्सवाध्यसे क्षुत्पिपासया ॥ १६ ॥ सत्वं सुपुष्टमाहारैः स्वशरीरमनुत्तमं ॥ भक्षयित्वा मृतरसं तेन दत्तिर्भविष्यति ॥ १७ ॥ यदा तु तद्वनं श्वेतं अगस्त्यः समहानृषिः ॥ आगमिष्यति दुर्धर्षस्तदा कच्छ्राद्विमोक्ष्यते ॥ १८ ॥ सहितारयितुं सौम्यशक्तः सुरगणानपि ॥ किंपुनस्त्वांमहाबाहो क्षुत्पिपासावशंगतं ॥ १९ ॥ पुष्टं केवलं ॥ १५ ॥ ते सूक्ष्मः लिंगव्यत्ययः ॥ अल्पमपि दत्तं दानं तेनास्ति देव पित्रतिथिषु किंतु तप एव निषेवसे असे

विष्टेति यावत् ॥ तपो मनस इन्द्रियाणां चैकाग्र्यं मन्मात्रविषयकत्वरूपं तादृशतपःफलं ब्रह्मलोकप्राप्तिर्जाता तव ॥ स्वर्गगतः परस्वर्गगतः ॥ १६ ॥ तेन मांसभक्षणेन ते दत्तिः क्षुदादिनिवृत्तिर्भविष्यति ॥ १७ ॥ विमोक्ष्यते विमोचयिष्यत इत्यर्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥